

Абонаментъ въ прѣдплата:

За въ България:	
За 1 година	10 лева
„ 1/2 година	5 „
„ 3 мѣсеца	2 1/2 „
За въ странство:	
За 1 година	12 лева
„ 1/2 година	6 „
„ 3 мѣсеца	3 „

За частни обявления, на послѣдняя страница, се плаща по 3 ст. на кв. с. метръ; въ приставки по 1 1/2 ст. на дума. За публикуване отъ три пати по вече допуща се 20% отбивъ.

Единъ брой 10 ст.

ПРАВДИНА

НАРОДЕНЪ И ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКА СРЪДА И СЪБОТА

Писма, пари и всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията.

Вплатени писма не се приематъ. Ръкописи неприяждени съ почтенски марки, назадъ не се пощатъ.

За телеграмми: „Правдина“, Варна.

Rédaction du journal „Ipravounk“

Единъ брой 10 ст.

Къмъ читателитъ

По причина, че буквите, поржчани отъ софийската буквоялница, за нарѣждане българския текстъ на вѣстникътъ ни, не пристигахъ на време и ние сме принудени да нарѣждаме вѣстника си по чужди печатници, послѣдъвахъ и ще послѣдватъ може би още нѣколко закѣснения въ наврѣмѣното отпечатване и издаване на вѣстника; но взети сж марки, што въ тия двѣ недѣли да се устрои букворедилицата ни и тогава ще положимъ всичкитъ си старания да не закѣсняваме — изданието да става въ опрѣдѣления дни.

За досегашнитъ закѣснения просимъ извинение отъ всичкитъ си абонати.

Забѣл. Чуждитъ печатници не сж ангажирани съ вѣстника, защото той се нарѣжда отъ наши работници, които заематъ само букви.

Отъ редакцията.

ИЗВѢСТІЕ

Органътъ ни има за строю изпльнимо правило, да счита всько-го за свой абонатъ, штож до 3-ий брой не го повзрне. Но като ишироваждаме и 4-ий брой до много нови личности, които вѣрваме ще ни подпомаглатъ съ поддръжката си, прѣдпирѣждаваме и, за редовность, да се съобразятъ съ указаното правило.

Администрацията.

Администрацията на вѣстника се намира въ домътъ на Артинъ Сулязовъ, на Мусалата.

НОВОТО РУССКО КОММЮНИКЕ.

Петербуржския правителственъ вѣстникъ пише, че въ послѣднѣ време, отъ разни источники пристигатъ новини, спорѣдъ които за идущата пролѣтъ въ Македония се шривотавлявало едно революционно движение, причинителни на които излождали да бждѣтъ составенитъ въ разни градове и села на Балканскитъ полуостровъ комитети. Искратенитъ отъ тия комитети агенти прѣстосали по градоветъ и селата на Македония, като подбуждали населението къмъ въоръжени съпротивления противъ турското правителство съ надѣжда, че ще принудятъ по тоя начинъ послѣдното да даде автономно управление. Правителственитъ вѣстникъ счита за неспроятно, че тия агенти ще сиолучатъ да възбуждатъ възстания въ миролюбивото и работно население въ Македония. Право е да се вѣрва, че турското правителство ще положи всичкитъ си старания за да въведе въ Македония условия въ живота да отговарятъ на истинскитъ интереси на населението. Но и въ случай че политическитъ агитатори сполучатъ дѣйствително да възбудятъ възстание, може съ рѣшителность да се увѣри, че революционното движение

нѣма да намѣри нидѣ симпатически откликъ нито въ Русия, нито въ другитъ европейски държави.

До дума това е новото русско коммюнике по македонскитъ работи частно и по работитъ на Балканскитъ полуостровъ. До колко обаче е вѣрно, че Македония е прѣиспълнена отъ край до край съ революционни агенти и агитатори, и се е прѣобарила на центръ на политически агитации, сжцо и отъ кадъ е вземена тѣзи новина, намъ това е неизвѣстно; но ако всичко това не е вземено отъ турски источники, които обичатъ да пушатъ всякакви теаденциозни измислицы, трѣбва много да се съжалява, че русския правителственъ вѣстникъ е станалъ „откликъ“ на новини, които могатъ да нѣматъ никаква основа, а нѣкъж да иматъ фатални послѣдствия за македонското население, което се обвинява, че приема мѣжду себе си и слуша „злонамѣренитъ“ агитатори. За турскитъ власти думитъ: „крѣстосватъ по градоветъ и селата на Македония, като подбуждатъ населението къмъ въоръжени съпротивления“, могатъ достатъчно да послужатъ, тѣ да прибгнатъ къмъ най строгитъ мѣрки къмъ всяко лице, което може да има най добритъ чувства къмъ властата и строитъ на държавата, когато то се намѣри съвсемъ случайно въ този или онзи градъ, или въ това и онова село.

Обаче коммюникето (съобщението), като документъ, който изхожда отъ русското правителство има друго значение за оный, които се борятъ за правдинитъ на Македония и на всичкитъ християнски поробенн земи. То е актъ, който оправдава прѣдприеманието на едно революционно движение въ Турция.

Ако е „право да се вѣрва, че турското правителство ще положи всичкитъ си старания за да доведе въ Македония условия въ живота да отговарятъ на истинскитъ интереси на населението“, ако по този начинъ се признава, че въ Македония липсватъ условията на животъ, какѣвто се изисква; ако простото вѣрване не дава никаква гаранция, че този „животъ“ ще да се измѣни — всько това не дава ли право на революционеритъ агитатори да виждатъ несправдливность на обвинение хвърлено върху тѣхъ? Ако имаше рѣдъ и правда, [ако имаше човѣшки животъ, ако една отъ държавитъ, дори не и Русия, а нѣкоя друга гарантиране една каква и да е доброта, агитаторитъ революционери щѣха ли да се нагърбватъ съ една, като тѣзи тѣжка и опасна миссия?

Прѣди руското правителство да издаде гласѣтъ си за да обезсърдъ че тѣзи или онѣзи държава и да я спре отъ да участвува въ едно такова вѣлико дѣло, то не трѣбваше ли да влѣзе въ подробности и мотивитъ на това движение, да го разбере отъ какво и защо става, да разбере, че то става защото Македония безъ никакви агитации, безъ никакви революционни, безъ никакви поводи дадени, е призната отъ турското правителство за страна размирна и прѣслѣдва, и мѣчи, и трепе? Ако кръвта, за която милѣе руското съобщение и безъ никакви революции се лѣе, остава ли мѣсто да се говори за нейното прѣдхранение? Нѣпусто!

Но това, което трѣбва да се кажи за значението на коммюникето прѣдъ революционеритъ, е, че то изважда на видъ колко тѣхната дѣятелность задава страхъ даже и въ Петербургскитъ дворе и то, навѣрно, не защото революцията въ Македония или въ другъ нѣкой кѣтъ на Турция ще иматъ вѣкакѣвъ успѣхъ въ задачата си, колкото, че рѣдцата на вълненията въ Ориента ще си слѣдва непрѣкъснато и шумния океанъ на размирието ще си остава за винаги не спокоенъ.

Справѣдливо щѣше да бжде, ако руското коммюнике не отпращеше всецѣло строгостта си къмъ комитетитъ и държавитъ, които иска да сплши и спре въ намѣренята имъ и ако сжщата строгость и заплашвания ги отпращаше еднакво и къмъ Турция, противъ золумитъ на които се възстава, като я прѣдизвика часъ по скоро къмъ задоволяване общитъ християнски желанья въ Ориента.

СЪСТОЯНИЕТО НА ТУРЦИЯ.

Турция съ трѣскава бързина се готви за война съ вського, който първѣ даде знакъ на неприязелство; но това никакъ не говори още за нейното добро финансово положение, за розовото нейно материално състояние. Който познава Турция, съ нейнитъ гешевтарско-фалитски смѣтки, може лесно да си обясни какво е пѣкъ особенно сегашното ѣ състояние. Тя просто е фалираза и е изгубила вськакѣвъ крѣдитъ вътрѣ и вънъ. Едно отъ необоримитъ доказателства, които ни се прѣдставятъ, е забѣлжката на „Memorial diplomatique“, че Поргата е зарѣчала на измската фабрика Лева 100,000,000 патрони, но за што не е била въ състояние да заплати за първитъ си поржченичужната сума за 7 милиона патрони, изработени отъ сжщата фабрика, то фирмитъ Лева и Мау-

зеръ сж рѣшили да прѣкратятъ направата на поржченитъ оппослъ патрони.

Наистина, напоследѣкъ нѣмцитъ слѣпешката бѣхъ накачали върху безжизненния трулъ на Турция, за да ѣ изсмучатъ и послѣдната нейна мѣзга, за това положили бѣхъ ѣ се въ услуга за всько, какѣвто иска; но бързо, бързо послѣдва разочарованието — тѣ прѣставатъ да я поддръжатъ съ капиталитъ си.

Турция слѣдователно е лишена и отъ това срѣдство, за да помогне на нуждитъ си. Между това по безспорната истина, съ всичкитъ свои фатални призраци за бждѣщето на ислямизма, открито говори, че на Турция ѣ се броятъ днитъ. Тя скоро и колкото по скоро, толкова по позорно ще да падне.

Турция за много нѣщо се готви и голѣмъ шумъ произвежда; тя има и многочисленна згань, за да бжде употребена въ работа; но материалнитъ ѣ недостатѣци приравняватъ всичкитъ ѣ сили на нула. Така што, твѣрдѣ малѣкъ е страхѣтъ, че тя ще може да излѣзе побѣдителка надъ единъ малко много подготвенъ за воювание съ нея неприятель.

Постѣпкитъ на В. М. Коммитетъ

Както е извѣстно, Върхов. Мак. Коммитетъ подаде своето изложение за тѣжкото положение на Македония и Одринско и за нуждитъ да станатъ подобрения въ тия български провинции. Ние искаме да дадемъ възможность и на нашитъ читатели да се запознайтъ съ него, за това даваме му мѣсто всецѣло, както е по долу изложено:

Отъ денѣтъ на турското нашествие нашитъ прѣдѣли съ взоръ къмъ небо прострѣхъ радѣкъ къмъ християнската Европа, която непрѣставно води люта борба противъ мюсюлманството. Нашитъ праотци цѣли петъ вѣка излагани на постоянно раздражняване отъ Европа мухамеданци фанатизмъ, одържажъ своето единство съ християнския миръ. На укоръ на рѣзнитъ отъ турскитъ орда, на укоръ на искушенията и насилията, поробѣто чинѣщие олага върно на учението на спасителя.

И днесъ покрай освободенитъ християнски държави: България, Сърбия, Руманя и Гърция — до скоро турски области, — има едно доста грамадно по своето бльшинство християнско население, подвѣргнато на разсвирѣчелня се въ своята нѣмощъ мухамедански фанатизмъ.

Като синове на поробенитъ страни, които се оросяватъ отъ Вардаръ, Струма, Мѣста и Марица, ние считаме за своя дължнсть да станемъ тѣлководители на желанята на онова двамиллионно християнско население, което още вѣрва въ християнскитъ чувства на провъзглена Европа и което омѣга себа си мѣченикъ за християн-

ската вѣра и проводникъ за европейската цивилизация.

Несконачемитъ султански обящания за реформи и напразнитъ усилня на европейската дипломация да се възбнови отоманската слава върху началата на християнската култура, намираха своя каменъ на прѣтъкновение въ мюсюлманския фанатизмъ.

Ако Метернихъ прѣдсказа на Турция, че реформитъ ще я зароватъ Гладстонъ — тоя великъ филантропъ — намѣри, че реформи въ християнска смисль сж невъзможни при турско управление. Историческитъ факти отъ петдесетъ години насамъ единогласно потвѣрдаватъ сжщото.

Критескитъ въпросъ напоследѣкъ най-нагльдно доказа, че въ Турция не се въвеждатъ реформи безъ европейска намѣба и безъ завзиманье съ чужди военни сили дадена областъ; че тѣзи реформи не могатъ да бждатъ сжщински, ако тѣ не почиватъ върху принципа на политическата автономия и че не може да има управление, до като централната властъ не се повзрн на лица, имѣюща довѣрието на бльшинството отъ населението.

Отдавна извѣстни тия три принципа сж основата на вська сжщинска реформа въ турция. Върху тѣзи рационални принципа почиватъ реформитъ, прѣдвидени въ проекта на Върховния Македонски Комитетъ отъ 1896 год., който тукъ приключаваме.

Всички опити за реформи, не обнимающа горнитъ принципи, сж напразни и, като такова, не могатъ да залѣгватъ вече никакво.

Страхѣтъ на нѣкои, че въ споменатитъ двѣ турски области, както ги опрѣдѣля нашитъ проектъ за реформи, не било имало едно необходимо, съ национални чувства обединено бльшинство, което практически да вдѣхва респектъ къмъ управленчето, е неоснователенъ. Не е основателенъ, защото прѣстича отъ лѣжливото прѣдположение, че, по край распорѣжаността на разнитъ пропаганди, поддръжани отъ вънъ, и самото мѣтно християнско население е распорѣжано.

Не пропагандитъ трѣбва да интересуватъ Европа, а злочастната у часть на трудолюбивото и мирно християнско население. Това население има вѣра въ желанието на християнска Европа да се подобри неговатъ участъ; въ историческитъ факти вѣдѣбиан сж му мисльта, че необходимо обединение въ усилнята на европейската дипломация не се постига освѣнъ слѣдъ неравнага борба на заробения противъ своя угньгигель. Повеже Европа не се интересува съ сжщата на християнитъ освѣнъ въ минути на клавѣта и съещи, християнитъ отъ Турция разсѣждаватъ, че е прѣдпочитателно за тѣхъ, вмѣсто вськи денъ по-единично да бждатъ трепани и клани, да приготвятъ случаитъ, што вловнитъ тирани наведнажъ, да взематъ своята кръвна чашъ отъ групѣтъ имъ та може би наведнажъ прѣлѣтата християнска кръвъ да възбуди състраданье у християнска Европа!

Тѣзи логика е основана на исторически факти и тя си е пробила пътъ въ мозѣка на най-закѣсенята християнскитъ въ Турция. Може би това расѣждане да бжде вського оправдано, но въ вськи случай, то е единственото, което се слѣдѣ днесъ.

Огчаяното положение въ Македония и Одринско е достагътно изве-

отно, та излишно е да описваме трагически сцени — жестокостата, на които сж изложени имотът, честта и животът на християнина в Турция. Наша длъжност е, обаче, да припомним, че търпението е на своя край и че, ако и сега, следъ като се призна Кришъ за автономна област; европейската дипломация не въведе в Македония и Одринско подобни реформи — както това прѣдвѣжда Берлинският договор, тогава за никого не трябва да бъде изненада, че отчаяното на селените ще бъде принудено да прибегне къмъ крайна срѣдства.

Убѣдени въ хуманността на просвѣтена Европа, ние не можемъ да не вѣрваме, че тоя пакъ инициативата, за да се отърве едно християнско население тѣло турското иго, няма да бъде плодъ на невинно пролѣта християнска кръвь.

Какво мислятъ чюдитѣ за насъ

Както се вижда въпроситѣ на Ориента сж много трѣпливи, за да даватъ поводъ на вѣдикитѣ държави съ свѣтливостъ да се отнасятъ къмъ тѣхъ, при всичко че иматъ до известна степенъ добрата воля да направятъ някакви по рѣшителни постѣпки.

Тѣзи е причината, че днесъ се казва едно, утръ се върши друго, така че ушитъ захващатъ да не вѣрватъ очитѣ, Речта на Булова и онзи на Сализбурѣ, сжко и различността на онава що се пише въ иностраниитѣ вѣстници, сжужатъ за доказателства отъ прѣвсходно краснорѣчие върху това.

Напоследъкъ на насъ ни обрнати вниманието едно смѣнение отъ исказанитѣ истини въ в. в. „Die Information“ и „Times“. Казаното състои въ слѣдующето:

„Die Information“ съобщава, че редакторитѣ му сж имали разговоръ съ едного отъ важнитѣ балкански политически дѣатели, който, като е посочилъ, че мисълта за едно урѣждане и изгладване на македонскитѣ въпросъ чрвъз едно спогадание на балканскитѣ държави една съ друва не е могло да бъде постигнато, забѣлява е, че рускиятъ в Цариградъ посланикъ се е убѣдилъ какво рѣшението на въпроса за македонскитѣ реформи трѣбва да стане само чрвъз посредничеството на една европейска комисия (к. н.). Реформитѣ трѣбва да обгръщатъ гаранции за правата на всичкитѣ народности въ Македония и така че да задоволяватъ и удовлетворяватъ всичкитѣ честолубия на балканскитѣ държави. И Портата, като приема за важни тѣзи съвѣти, удобрала ги е по принципъ, но счита за нужно да не бърза съ подробноститѣ.

„Times“ напротивъ явява, че Руссия, която е известила всичкитѣ държави за нежеланието си да направи каквито и да бждатъ постѣпки прѣдъ Портата, твърдо стои на почвата да не се намиса въ работитѣ на Турция и по реформитѣ за Македония, защото това ще има за сетнина да оживи агитацията въ Македония и да доведе до безрѣдци.

Това твърдение на „Times“ се подкрѣпя и отъ публикуваното въ първата ни статия коммюнике на руското правителство.

При все туй, на работата иначе трѣбва да се гледа. Ние считаме, че туй положение е безис-

ходно и както щатъ могатъ да мислятъ хората, но то скоро и много скоро ще се уясни

Нека дѣятелитѣ не се расколебаватъ въ своятъ дѣйностъ, нека бждатъ въоржжени съ твърдостта на своя характеръ — на насъ нѣщо ни говори: тѣ ще вътержествуватъ. Какъ и защо? Нека не ни питатъ.

ПОЛИТИЧЕСКА ХРОНИКА.

За Турция.

Портата е испратила нота, съ която привлича вниманието на държавитѣ, особено на Руссия и Австрия върху агитациитѣ помежду македонскитѣ българѣ. По този поводъ, твърди се, че всичкитѣ правителства чрвъз прѣдставителитѣ си въ София сж прѣдставили на българското правителство страховетѣ си за бжжикето на Македония, но последното е завъррило, по най фармалентъ начинъ, своитѣ мирни намѣрениа и общало да вземе всичкитѣ необходими мѣрки за запазване границата, щото да се побърка на размирителитѣ да прѣмичаватъ отъ България въ Македония и обратно.

Между това, Турция продължава военнитѣ си приготовления, макаръ че Портата е получила телеграма отъ рускиятъ министъръ на външнитѣ работи, съ която се извѣстява, че Руссия и Австрия твърдо сж рѣшили да *противодѣйствуватъ* (к. н.) на всѣка агресивна (настъпателна) постѣпка на балканскитѣ държави. При всичко това, отъ Цариградъ се испращатъ въ Македония голѣми транспортѣ отъ пушки и отъ джепане. Между това, въ македонскитѣ вилаети ще се распрѣдѣлятъ 15 скорострѣлни топа отъ Круппъ и всичкитѣ редици ще бждатъ въоржжени съ пушки „Маузеръ“.

— Турското правителство твърдѣ много се грижи за распротранение идеята за панислямизма въ всичкия мюсюлмански свѣтъ и се мжи да направи цариградскитѣ калифатъ центъръ на всичкитѣ политически и религиозни стрѣмления на мохамеданитѣ въ цѣлъ свѣтъ. За това сж възникнали даже спорове между Портата и холандското правителство, понеже много мюслимани населяватъ холандскитѣ колонии. Сега е получено въ Цариградъ извѣстие, че твърдѣ много зѣпски млади момци наскоро ще пристигнатъ въ Турция за свършване въпитанието си въ турскитѣ училища на Стамбула. Когато се възвѣрнатъ въ Яфа тия млади хора, разбира се, ще да служатъ за ревностни проповѣдници на идеята за панислямизма.

За Армения.

— *Арменски концертъ въ Одеса.* Арменскитѣ студенти отъ Новорусейския университетъ, като инициатори, съвмѣстно съ нѣкои руски и арменски младежи, момци и моми, сж дали единъ концертъ за въ полза на арменското дѣло. Облѣклата на участвующитѣ въ концерта сж били отъ носията въ Ерарумския вилаетъ. Когато се е испѣлъ Зейтуяскитѣ

кървавъ маршъ, нагласенъ следъ героическото устояване на арменцятъ срѣщу 110-хиладната Етемъ-пашова войска и башибозуци, е прѣдизвикалъ шумни продължителни ржкоплѣскания, които се повтаряли нѣколко пжти. Доходътъ възлиза на една почетна сума.

— Когато г. Костанъс, новия френски посланикъ въ Цариградъ, при заминаване за постѣтъ си, е приелъ една арменска депотация отъ Парижскитѣ комитетъ, която му е прѣдала едно изложение за критическото положение на християнитѣ въ Турция и го е помолила да направи постѣпки прѣдъ султана за да се обљгчатъ злосторствата надъ християнитѣ, като отъ нѣколко години на самъ вмѣсто да намаляватъ, напротивъ умножаватъ се и ставатъ не търпими. Мжду това, вржчили му и текста на меморандума подаденъ отъ принцъ Лусиняна на господаритѣ на вѣликиитѣ сили. Г-нъ Костанъс, като е приелъ казанната депотация съ обичната любовностъ, заявилъ е, че не е имало нужда отъ подаванетоъ на този мемурандумъ, които повече ожесточава турцитѣ и че и безъ това вѣликиитѣ сили сж рѣшили да направятъ ползнитѣ постѣпки за доброто на християнството. Обаче, наедно съ това, общалъ е съ вниманието да прослѣди и изучи арменското дѣло, та когато му се случи да се завърне за пръвъ пжтъ въ Франция, да даде на арменцитѣ ползени съвѣти, като какъ да постѣпятъ за да добиятъ правата си.

За Македония

„L'Arménie“ пише, че г. Костанъс, прѣди да замине въ Цариградъ, прѣдъ единъ французски високъ дипломатъ е казалъ слѣдующето: „силите искатъ да рѣшатъ първо Македонския въпросъ, защото той заплашвалъ най много мирътъ. Следъ това ще се рѣши въпросътъ за арменскитѣ реформи но изисква се, щото арменскитѣ комитети за сега да спрѣтъ дѣйствително свѣтъ“.

МѢСТНА ХРОНИКА

Съболѣзнователни телеграмми отпращени по случай смъртта на всеобщо любимата Българска Княгиня.

София.

До Негово Царско Височество Княза.

Ваше Царско Височество,

Смъртта на Нейно Царско Височество Княгинята ни нанесе неизразима сърдечна скѣрбъ, поради което, днесъ, на 21 Януарий се събрахме християнитѣ отъ селата: Крумово, Суджасъ къой, Куюджукъ, Сарж-Гьолъ, Татаръ Махле и Кочакъ въ центра на Общината, гдѣто се отслужи панахида отъ Еяорийскитѣ Свѣщеници за успокоение Височайшата усопша.

Сподѣляюща съболѣзнованията на Ваше Царско Височество отпращаме теплитѣ си молитви къмъ Всевипшня съ думитѣ „Богъ да прости и лека прѣстъ“.

За всички молитвующи упл-

номоощаваме Общинския ни Кметъ да Ви донесе.

Кметъ: Кр. Панайотовъ.

София

Негово Царско Височество Българскиятъ князь

Ваше Царско Височество!

Високитѣ добродѣтели на Българската Княгиня бжжъ ѣ спечелили безпрѣдѣлната обичъ на всяко българско сърдце. Нейната смъртъ потопа воинца въ безутѣшна скѣрбъ. Нека Провидението подкрѣпя Ваше Царско Височество въ тѣзи толкова тѣжки минути.

За адвокатското тѣло при Варненскитѣ окр. сждъ

Прѣдседателъ на адвокатскитѣ съвѣтъ:

Кжневъ

ВЪТРѢШНА ХРОНИКА.

— Новото българско министерство е напълно сформировано и то вече дѣйствува. Остава сега да се желае, то да испълни обещанията си и да оправдае надеждитѣ народни. На първо място стоитъ голѣмиятъ заемъ и наемътъ на источнитѣ желѣзници. Всичкитѣ, безъ изключение, сегашни министри, въ митингитѣ, чрвъз отворени писма и по всички възможни начини се изказаха противъ една и другия въпросъ. Следователно не може да не се храня надежда, че тѣ ще да ги отхвърлятъ и ще да спасятъ страната отъ пропастьта. Друго: има много чиновници провинени въ тѣжки прѣстѣпления. На първо мѣсто Икономовъ, бившиятъ Варненград. и кж, Василъ Дамитровъ, приставъ въ Варна, Гуневъ, н-кж въ Добричъ и пр. Народа противъ тѣхъ ржжи и иска да имъ се даде приличната отплата. Хората, които бжжъ бити, интернирани, екстернирани и родинитѣ на убититѣ искатъ да видятъ, до колко можежъ да се уповаватъ, особено на шефътъ на либералната партия г. д-ръ В. Радослагева и да чакатъ неговото идване на власть, за да добиятъ удовлетворение.

— Починалата и многооплаканата отъ цѣлъ Български народъ Българска Княгиня щѣла да бжде погребена много тържественно. Погребѣлното шествие ще бжде нарѣдено и исплѣнено отъ членовѣтъ на Виенското Дружество за погребѣлни тържества „Конкордия“. За тѣзи цѣлъ нуждни персоналъ е отишълъ въ София. Мария Луиза ще бжде положена въ особень мавзолей.

— Трѣбва да отбѣлжимъ, че благородниятъ Български народъ, който строго цѣни вътрѣшната гражданска равноправностъ, не е прѣставалъ да дава доказателства въ това отношение прѣдъ никоя отъ пародноститѣ въ държавата, особено на турската. Съ указъ № 9 отъ 14 Януарий т. г. отпущнати сж 19,400 лева за издържанието на 35 турски училища въ България. Желали бихме, не паричната помощъ, но нравственната закрила да водимъ поне на едно училище въ Македония, Одринско, Армения или другадѣ мжду християнитѣ въ Турция.

О, и толкова малко, пакъ бихме го счели за голѣма доброта; но, уви!...

ПОМ. СЖД. ПРИСТАВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 238

Извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ последното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници слѣдъ това съ прѣвонадаване 5% въ 25 часа ще произведжъ публична продажба на една кжца въ с. Пашаидъ, отъ единъ етажъ съ двѣ стаи отдѣлно, съградени отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ трѣстъ (сазъ) и съ дворно мѣсто, около два декара, при сѣсѣди: Филипъ Стояновъ, Сала Муссовъ и мера, първоначална цѣна 200 лева. Тази кжца е останала отъ покойния Беню Божковъ, възъ с. Пашаидъ. Продава се въ полза на останалитѣ сирачета.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката на горъ.

Продажбата ще се произведе въ с. Пашаидъ. Желаящитѣ да я купятъ, нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣленото врѣме и надаватъ. Гр. Варна, 22 Януар. 1899 г.

П. Сжд. Приставъ

Т. Минчевъ.

2—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 237

Извѣстявамъ, че 31 депъ слѣдъ последното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници слѣдъ това съ прѣвонадаване 5% въ 24 часа втора публична продажба на долозначенитѣ недвижими имотъ въ канцеларията на Варненското Сжд. Приставство, лежащи въ землището на с. Климентово, а именно:

- 1) Кжца въ с. Климентово първоначална цѣна 300 лева.
- 2) Нива 8 дек. 4 ара мѣстностъ „Кайракъ“ — 33 л.
- 3) Нива 5 дек. 6 ара мѣстностъ „Долоитѣ“ — 22 л.
- 4) Нива 2 дек. 4 ара мѣстностъ „Могилката“ — 9 л.
- 5) Нива 3 дек. 8 ара мѣстностъ „Крайсело“ — 14 л.
- 6) Нива 3 дек. 4 ара мѣстностъ „Тодо попаръ“ — 13 л.
- 7) Нива 3 дек. 6 ара мѣстностъ „Дупкитѣ“ — 10 л.
- 8) Нива 5 дек. 5 ара мѣстностъ „Узувъ Буларъ“ — 22 л.
- 9) Нива 4 дек. 7 ара мѣстностъ „Узувъ Буларъ“ — 18 л.
- 10) Нива 3 дек. 1 аръ мѣстностъ „Минакъ“ — 12 л.
- 11) Нива 5 дек. 1 ара мѣстностъ „Дупкитѣ“ — 20 л.
- 12) Нива 6 дек. мѣстностъ „Край село“ — 36 л.
- 13) Нива 11 дек. 9 ара мѣстностъ „Чаушки пакъ“ — 71 л.
- 14) Лозье 4 ара мѣстностъ „При село“ — 3 л.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ и по-долу.

Тѣзи имоти принадлежатъ на Петко Димитровъ отъ с. Климентово продаватъ се за удовлетворение исктъ на Никола Д. Панадидиевъ отъ Варна искъ около 988 лева.

Желаящитѣ да купятъ тия имоти или нѣкой отъ тѣхъ нѣка сж явятъ прѣзъ опрѣделеното врѣме въ канцеларията ми и надаватъ.

гр. Варна, 22 Януарий 1899 г.

Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ

2—1